

STSJ de Catalunya 20 de novembre de 2012, recurs 3332/2012

Personal eventual i diferenciació amb el personal laboral contractat en frau de llei (accés al text de la sentència)

Un ajuntament va cessar els dos demandants que havien ocupat càrrecs com a personal eventual (en funcions de comunicació i premsa). Van impugnar la decisió en entendre que es tractava d'un acomiadament ja que **consideraven que la seva relació amb l'entitat local era realment de tipus laboral**.

La Sala Social del **TSJ confirma la inadmissió per incompetència de l'ordre jurisdiccional social**, en haver de resoldre's la reclamació en l'ordre contenciós administratiu. No obstant, **realitza un seguit d'interessants afirmacions de caire material**:

- **La delimitació entre l'àmbit laboral i l'administratiu no sempre és precisa. El criteri diferenciador resideix en la normativa reguladora de la relació** i no en la naturalesa del servei prestat, si bé convé tenir present que s'ha de destruir la presumpció de laboralitat de l'art. 8.1 ET. Aleshores sí podria acceptar-se la competència de l'ordre jurisdiccional social quan es produeixi irregularitat en la contractació, doncs les administracions públiques, en poder situar-se com ocupadores de personal laboral, no poden eludir les disposicions del Dret del Treball quan aquest s'hagi d'aplicar. Així doncs, **la primera conclusió és que el cessament del personal eventual resta exclòs de l'objecte d'actuació dels jutges socials**.
- **Els demandants efectuaven funcions d'assessorament especial i de confiança**. No és possible una qualificació diferent ja que **actuaven d'acord amb les instruccions dels òrgans de govern municipals**, que són els que tenen el poder superior de decisió política i dirigeixen la política informativa municipal vers els mitjans segons els criteris d'oportunitat, reserva i confidencialitat de la informació. **Les notes d'afinitat i proximitat política dels recurrents son les que defineixen l'atribut "confiança" en consonància amb la jurisprudència del TS. Cal remarcar que el cessament es va produir quan va canviar el signe polític de l'ajuntament, en coherència amb l'anterior argument**.
- Per últim, **respecte a l'al·legat frau de llei, el TSJ recorda que aquest no es pot presumir** (i com a conseqüència lògica, no es pot presumir en una hipotètica contractació laboral). Tampoc poden presumir-se l'abús de dret o la mala fe. Val a dir que sempre es precisarà prova, bé amb mitjans directes o indirectes.